

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) โดยการสอนด้วยแบบฝึกทักษะกับการสอน แบบปกติ

ผกาทิพย์ โกสิทธิ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง Nouns (คำนาม) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งเป็นจำนวน 2 ห้อง คือ ห้อง ป.3/7 จำนวน 30 คน เรียนด้วยแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 3 เล่ม และห้อง ป.3/1 จำนวน 30 คน เรียนด้วยวิธีปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบปกติ 3) แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนาม (Nouns) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) มีค่า 82.39/82.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ

นักเรียน, แบบฝึกทักษะ, ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ, 80/80, แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ, แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ, Nouns (คำนาม)

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชานวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

Abstract

The purpose of this research were to 1) to develop the English grammar exercise based on Nouns 2) to compare the English learning achievement based on Nouns of Prathom suksa three students between groups training with the English grammar exercise and via normal learning. The research subjects were the students in Prathom suksa three of Anubansamutsakhon School Amphore Muang Samutsakhon in the 1st semester of academic year 2018. The method of choosing the groups of students is Purposive Sampling. They were divided into two experimental groups : 30 students in Prathom suksa three slash seven (P.3/7) training with the English grammar exercise that the researcher buit three books, and 30 students in Prathom suksa three slash one (P.3/1) training with nomal learning. The research instruments used for the study were 1) the lesson plans of English grammar exercise 2) the lesson plans of normal learning 3) the English grammar exercise based on Nouns 4) the learning achievement test about Nouns; multiple choice A-D 40 total. The statistics used in analyzing the data were Mean ($\bar{X}$), Standard deviation (S.D.) and t-test : Independent Samples Test.

The research results were as follow

- 1) The effectiveness of the English grammar exercise based on Nouns was 82.39/82.83 which was higher than the regulation criteria 80/80.
- 2) The learning achievement score of students who learned with the English grammar exercise was higher than the students who learned with normal learning at the .05 level of statistical significance.

บทนำ

ในสังคมโลกยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เป็นเพราะภาษาอังกฤษเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ รวมถึงการเข้าใจในวัฒนธรรมอันหลากหลายของผู้คนที่อาศัยอยู่ทั่วทุกมุมโลก การรู้ภาษาอังกฤษเพียงหนึ่งภาษา สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้คนบนโลกได้นับพันล้านคน ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในชีวิตของคนทั่วโลก รวมถึงคนไทยในยุคศตวรรษที่ 21 โดยภาษาอังกฤษเข้ามามีอิทธิพลในสังคมไทยอย่างมากมาทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสวงหาความรู้หรือสืบค้นหาข้อมูลข่าวสารจากทั่วทุกมุมโลก สอดคล้องกับสมเกียรติ อ่อนวิมล (2557) ที่กล่าวว่า ภาษาอังกฤษในปัจจุบันคือภาษานานาชาติเป็นภาษากลางของโลก ไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติเมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนก็จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก

กระทรวงศึกษาธิการ (2557) ได้ออกประกาศกระทรวงเพื่อกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับสถานศึกษา โดยได้วางกรอบแนวทางในการสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้ความสนใจกับการเรียนภาษาอังกฤษเชิงสื่อสารกันมาก จนทำให้การเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษถูกละเลยไป ในขณะที่ ไวยากรณ์คืออาภรณ์ของภาษา เป็นหลักภาษาพื้นฐานที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ต่อยอดทางการศึกษาได้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้ประโยคที่ซับซ้อน หรือในการเขียน การขาดความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจะทำให้การใช้ภาษาอังกฤษเป็นไปโดยมีขีดจำกัดอย่างยิ่ง (โครงการอบรมพื้นฐานไวยากรณ์อังกฤษ, 2561) สอดคล้องกับ ลำดวน จาคใจดี (2557) ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานทางหลักไวยากรณ์ที่ดี จะทำให้สามารถเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านการพูด การอ่าน และการเขียนได้คล่องและดีกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้หลักด้านไวยากรณ์น้อย

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สามารถตรวจสอบได้จากการรายงานผลคะแนนทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2560 ในจำนวน 4 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จากการจำแนกผลคะแนน พบว่า วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 46.58 คะแนน วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 36.34 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 37.13 คะแนน และวิชาวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 39.12 คะแนน (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2560) จากผลคะแนนดังกล่าวจะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศของวิชาภาษาอังกฤษยังคงอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเทียบกับรายวิชาอื่นๆ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปัญหาที่เด็กไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น อาจเกิดจากหลาย

ปัจจัย อาทิ นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน จึงทำให้เมื่อเลื่อนชั้นในระดับที่สูงขึ้นนักเรียนไม่สามารถนำเอาความรู้ทางด้านไวยากรณ์พื้นฐานไปประยุกต์ใช้ได้ อีกทั้งยังเลื่อนชั้นในระดับที่สูงขึ้นระดับความเข้มข้นของหลักไวยากรณ์ก็ยิ่งยากขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ ครูผู้สอน สื่อการสอนรวมถึงแหล่งการเรียนรู้ก็ไม่สามารถตอบสนองความต้องการและความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นนักเรียนระดับชั้นสูงสุดของช่วงชั้นที่ 1 แต่กลับพบว่า นักเรียนในระดับชั้นนี้มีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 40.80 คะแนน (2560, งานฝ่ายทะเบียน) ซึ่งเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับรายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆอีก 7 กลุ่มสาระ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ระดับค่อนข้างต่ำ

ผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าหาวิธีแก้ปัญหา พบว่า การสอนด้วยแบบฝึกทักษะสามารถช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนความรู้ ความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ดังที่ มณฑิธร อินแก้ว (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและการอ่านข้อความที่ประกอบด้วยประโยค Past Simple Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า หลังการสอนด้วยแบบฝึกทักษะ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนสอน และยังพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนการอ่านข้อความที่ประกอบด้วยประโยค Past Simple Tense เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพเชื่อถือได้ เหมาะที่จะนำไปใช้สอนได้ และนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่เรียนมากขึ้น และการทำแบบฝึกหัดหลายๆเป็น การช่วยทบทวนให้นักเรียนสามารถเข้าใจได้ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องในครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 เล่ม แบ่งเป็น 3 เรื่องได้แก่ Book I เรื่อง Common Nouns & Proper Nouns, Book II เรื่อง Countable Nouns & Uncountable Nouns และ Book III เรื่อง Singular Nouns & Plural Nouns โดยการจัดทำรูปเล่มให้มีความน่าสนใจ ใส่รูปภาพ เพิ่มสีสันเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน อีกทั้งจัดเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก สร้างแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเนื้อหาทางไวยากรณ์เรื่อง Nouns (คำนาม) ในแต่ละเรื่องโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน สร้างแบบทดสอบท้ายเล่มเพื่อวัดและประเมินผลนักเรียนหลังจากการศึกษาแบบฝึกทักษะในแต่ละเล่ม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง Nouns (คำนาม)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบปกติ

สมมุติฐานในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องคำนาม (Nouns) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง โดยขอบเขตของการวิจัยประกอบด้วย

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 ห้องเรียน จำแนกจำนวนแต่ละห้องได้ดังนี้ ป.3/1 มีนักเรียน 30 คน ป.3/2 มีนักเรียน 41 คน ป.3/3 มีนักเรียน 41 คน ป.3/4 มีนักเรียน 42 คน ป.3/5 มีนักเรียน 42 คน ป.3/6 มีนักเรียน 42 คน และ ป.3/7 มีนักเรียน 30 คน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 368 คน
2. กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งเป็นจำนวน 2 ห้อง คือ ห้อง ป.3/7 จำนวน 30 คน ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ และห้อง ป.3/1 จำนวน 30 คน ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ

ขอบเขตด้านวิธีการสอน

โดยเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ เรื่อง Nouns (คำนาม) มีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่

- 1) Common Nouns & Proper Nouns, 2) Countable Nouns & Uncountable Nouns และ 3) Singular Nouns & Plural Nouns ซึ่งเป็นเนื้อหาพื้นฐานของการเริ่มต้นเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกทักษะ และวิธีแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Nouns (คำนาม)

ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองจำนวน 6 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 14 สิงหาคม 2561 – 4 กันยายน 2561 แบ่งการสอนออกเป็น 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 10 คาบ คาบละ 50 นาที

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากการทดลอง มีลำดับขั้นดังนี้

1. วัดความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน
2. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เนื้อหาเรื่อง Nouns (คำนาม) จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) Common Nouns & Proper Nouns, 2) Countable Nouns & Uncountable Nouns, 3) Singular Nouns & Plural Nouns โดยให้กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีขั้นตอนการเรียนการสอน 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) 2) ขั้นดำเนินการสอน (Presentation) 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) 4) ขั้นนำไปใช้ (Production) 5) ขั้นสรุป (Wrap up) 6) ขั้นฝึกทักษะด้วยแบบฝึกทักษะ (Practice Exercise) ในขั้นนี้นักเรียนกลุ่มทดลองจะได้ฝึกทำแบบฝึกทักษะและประเมินผลวัดความรู้ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ในชุดแบบฝึกทักษะท้ายบทเรียนในแต่ละเล่ม และให้กลุ่มควบคุมเรียนโดยวิธีแบบปกติ โดยมีขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) 2) ขั้นดำเนินการสอน (Presentation) 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) 4) ขั้นนำไปใช้ (Production) 5) ขั้นสรุป (Wrap up)
3. วัดความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบชุดเดิม จากนั้นตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน เพื่อนำคะแนนที่ได้ไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องคำนาม (Nouns) ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

ผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.39/82.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ทักษะทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกทักษะพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีข้อสังเกตที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.39/82.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมานั้น ผู้วิจัยได้มีการวางแผนกำหนดและเรียงลำดับเนื้อหาสาระจากง่ายไปยาก มีรูปภาพและสีสันประกอบเนื้อหาที่นักเรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้เข้าใจและชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน อีกทั้งการสร้างแบบฝึกทักษะขึ้นมานั้น ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความแตกต่างทางด้านความรู้และความสามารถของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนได้เรียนรู้ในภาคส่วนของเนื้อหาหลักไวยากรณ์เรื่อง Nouns (คำนาม) อย่างมีลำดับขั้นตอน สลับกับการฝึกฝนทำแบบฝึกทักษะในแต่ละเรื่องจนเกิดความชำนาญ โดยแบบฝึกหัด (Exercise) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้น มีความหลากหลายรูปแบบให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนพร้อมคำตอบ (Answer) ซึ่งนักเรียนสามารถทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนทราบข้อบกพร่องและสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของลักษณะ ใจเที่ยงกุล (2555, บทความ) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีและหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่าหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีควรใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กแต่ละวัย ใช้สำนวนภาษาต่างๆ โดยเฉพาะคำสั่งต้องกระชับและชัดเจน เน้นให้นักเรียนได้คิดให้เร็วและสนุก โดยมีกิจกรรมหลากหลาย ปลุกความสนใจ ด้วยรูปภาพและรูปแบบที่แปลกและแตกต่างจากที่นักเรียนเคยฝึก เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน แนวทางการสร้างแบบฝึกหัดที่ดีควรคำนึงถึงความใกล้ชิด ควรใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน กฎการฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ กฎ

แห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเองด้วยการเฉลยคำตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องและสร้างความพอใจ และกฎการจูงใจ การจัดแบบฝึกหัดควรเรียงลำดับจากแบบฝึกที่มีความง่ายไปสู่แบบฝึกเรื่องยากและควรมีภาพประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นายวรวิษ นพ นรินทร์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.09/87.45 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ดังนั้นประสิทธิภาพนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 74.33 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของสุพรรณยา ทิพย์เที่ยงแท้ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 2 วัดไทรย้อย (ญานธรรมสัมฤทธิ์) จังหวัดเพชรบุรี พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าประสิทธิภาพ 85.15/81.20 ผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะ พบว่านักเรียนสามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษได้ดีกว่าเดิม ตอบคำถามได้ถูกต้อง นักเรียนที่อยู่ในระดับปานกลางและอ่อนอาจใช้เวลาในการทำแบบฝึกช้ากว่า แต่ก็เข้าใจเรื่องที่เรียนได้มากขึ้น นักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการเขียนอยู่ในระดับมาก

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนได้ฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) จำนวน 3 เล่มอย่างมีลำดับขั้นตอนมาแล้ว โดยนักเรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเอง เห็นถึงข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องด้วยการเฉลยคำตอบหลังจากทำแบบฝึก พร้อมกับนำข้อผิดพลาดมาปรับปรุงแก้ไขได้ทันที นักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกหัด (Exercise) ย่อยๆที่ช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจและความแม่นยำได้มากขึ้น อีกทั้งแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 3 เล่ม มีรูปแบบที่แตกต่างจากที่

นักเรียนได้เคยฝึกหรือเคยพบเห็น ขนาดของตัวหนังสือ รูปภาพและสีสันประกอบเนื้อหา มีความสวยงามน่าอ่าน และสามารถกระตุ้นเร้าความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนานและเพลิดเพลินกับการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Nouns (คำนาม) เพิ่มขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเป็นไปตามแนวคิดของพนมวัน วรคลัง (2542, บทความ) ที่กล่าวไว้ว่า ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดี แบบฝึกที่จัดทำขึ้น จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่จนเกิดการเรียนรู้ และความชำนาญตลอดจนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเชียวชาญ ภาระวงศ์ (2557, บทความ) ได้ทำการวิจัยพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ23101) โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังกระแจะวิทยาคม ตำบลบ้านผึ้ง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม พบว่า แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน วิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ23101) โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.19/84.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ23101) โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คำนวณประสิทธิภาพของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน วิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ23101) โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคำนวณประสิทธิภาพเท่ากับ 0.7002 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 70.02 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ23101) โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนควรบันทึกปัญหาหรือข้อบกพร่องที่พบในการทดลอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาในลำดับต่อไป
2. ครูผู้สอนควรช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน โดยการคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
3. ควรฝึกฝนให้นักเรียนทำแบบฝึกด้านไวยากรณ์อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเพื่อสร้างพื้นฐานทางด้านภาษาให้กับนักเรียนเมื่ออยู่ในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในเนื้อหาอื่นๆ และในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีพื้นฐานทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ดี
2. ควรมีการประเมินเจตคติของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Nouns (คำนาม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อประเมินเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2559. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กฤษฎา เอี่ยมหฤท. 2561. **โครงการอบรมพื้นฐานไวยากรณ์อังกฤษ**. ศูนย์บริการวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- งานฝ่ายทะเบียนโรงเรียนอนุบาลสมุทรสาคร. 2560. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2560**. โรงเรียนอนุบาลสมุทรสาคร อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร.
- เชียวชาญ ภาระวงศ์. **การพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน วิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ23101) โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. โรงเรียนวังกระแสะวิทยาคม ตำบลบ้านผึ้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม, 2557.
- พนมวัน วรคลัง. 2542. **การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. ปรินูญานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มณเฑียร อินแก้ว. **การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและการอ่านข้อความที่ประกอบด้วยประโยค Past Simple Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน**. การวิจัยในชั้นเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 (แพร่-น่าน) มีนาคม 2554.
- ลักขณา ใจเที่ยงกุล. 2555. **แบบฝึก มีหลักการอย่างไร**. (ออนไลน์). ที่มา : <https://www.gotoknow.org/posts/109624>.
- ลำดวน จาคใจดี. **คู่มือเรียนอ่านเขียนอังกฤษ : Handbook of Reading and Writing English** สำนักพิมพ์ ธนพลวิทยาการ บจก. 2005.
- วรวิษ นพวันรินทร์. 2556. **รายงานการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense**. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศิริมาศพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. 2557. (พฤษภาคม, 14). **บันทึกอาเขียน หนังสือพิมพ์เดลินิวส์**. (ออนไลน์). ที่มา : <https://www.dailynews.co.th/article/249388>.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ 2561. (กุมภาพันธ์, 20). ผลการสอบ ONET

ปีการศึกษา 2560. (ออนไลน์). ที่มา : <http://www.niets.or.th/th/catalog/view/2989>.

สุพรรณา ทิพย์เที่ยงแท้. 2556. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. โรงเรียนเทศบาล 2 วัดไทรย้อย (ญาณธรรมสัมฤทธิ์) จังหวัดเพชรบุรี.